

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců JUDr. Bc. Kryštofa Horna a Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., ve věci

žalobce: **J. M.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Bc. Vladimírem Volným
sídlem Paroubkova 228, 344 01 Domažlice

proti
žalovanému: **Okresní soud v Kladně**
sídlem nám. Edvarda Beneše 1997, 272 55 Kladno

o žalobě na ochranu proti nečinnosti v řízení vedeném žalovaným pod sp. zn. 48 Si 336/2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podanou dne 1. 11. 2021 domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného. Dne 19. 9. 2021 totiž podal k žalovanému žádost o poskytnutí informací, evidovanou pod sp. zn. 48 Si 336/2021, ke které však přípisem žalovaného ze dne 21. 9. 2021 byly žalobci poskytnuty informace pouze v částečném rozsahu, aniž by byla ve zbytku jeho žádost odmítnuta. Žalobce tak podal dne 6. 10. 2021 prostřednictvím žalovaného k Ministerstvu spravedlnosti (dále jen „ministerstvo“) jako k nadřízenému orgánu žalovaného stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), což je soudní praxí považováno za bezvýsledné vyčerpání prostředků ve smyslu § 79 s. ř. s.

2. Žalobce konkrétně namítá, že na otázky č. 1 až 6 a 8 jeho žádosti žalovaný neodpověděl, ač nevydal rozhodnutí o částečném odmítnutí jeho žádosti. Žalobce žádané informace neobdržel dokonce ani poté, co na postup žalovaného podal stížnost a žalovanému zaslal odpověď Krajského soudu v Hradci Králové, jež měla demonstrovat obsah a formu poskytnutých informací. Žalobce dále namítá, že nebyly dodrženy zákonné lhůty podle § 16a odst. 5 a 8 zákona o svobodném přístupu k informacím. Lhůta pro vyřízení věci podle žalobce uplynula nejpozději dne 29. 10. 2021, počítaje v to i zákonnou lhůtu pro předání věci nadřízenému orgánu. Ani ministerstvo však o jeho stížnosti ke dni podání žaloby nijak nerozhodlo. Na tomto základě proto žalobce navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o jeho žádosti do 15 dnů ode dne právní moci rozsudku.
3. Žalovaný se k žalobě nijak nevyjádřil.

Podstatný obsah správního spisu

4. Ze správního spisu, který byl soudu předložen ministerstvem a následně ještě samostatným podáním doplněn, soud zjistil, že dne 19. 9. 2021 podal žalobce za účelem zpracování diplomové práce k žalovanému žádost o poskytnutí následujících informací:
 1. *Kolik žalob na náhradu nemajetkové újmy způsobené průtahy v soudním řízení bylo u místního soudu podáno v letech 2016, 2017, 2018, 2019 a 2020?*
 2. *Kolik žalob v souvislosti s výše uvedenou otázkou bylo alespoň částečně úspěšných?*
 3. *Jaká byla výše průměrné přiznané náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem za roky dle otázky č. 1?*
 4. *Jaká je výše průměrné přiznané náhrady nemajetkové újmy způsobené nesprávným úředním postupem za roky dle otázky č. 1 celkem?*
 5. *V kolika případech byl u žalob na náhradu škody způsobených nesprávným úředním postupem uzavřen soudní smír v letech dle otázky č. 1?*
 6. *Kolik činí u místního soudu průměrná délka trestního řízení, občanského soudního řízení a řízení ve věcech péče o nezletilé, a to za období roku 2020?*
 7. *Jaký je počet soudních řízení, jež trvají u místního soudu v současné době déle, než 3 roky?*
 8. *Jaký je počet soudních řízení, jež trvají u místního soudu v současné době déle, než 6 let?*
 9. *Jakým způsobem místní soud přistupuje k předcházení vzniku soudních průtahů?*
5. V přípisu ze dne 21. 9. 2021, sp. zn. 48 Si 336/2021, který byl žalobci doručen dne 21. 9. 2021, žalovaný poskytl žalobci tyto informace:
 - na otázky pod body 1 až 5 žalovaný souhrnně odpověděl slovy: „Žádná, zdejší soud není pro tato řízení místně příslušný. Většinu odškodnění přiznává MSp ČR bez žaloby, obraťte se na něj“,
 - k otázce pod bodem 6 žalovaný uvedl, že: „[p]růměrnou délku soudního řízení soud nesleduje, tuto informaci nevytváří“, a proto žalobce i zde odkázal na ministerstvo,

- k otázkám č. 7 a 8 žalovaný sdělil, jaký byl ke dni 31. 8. 2021 počet soudních řízení s délkou přes 3 roky, přičemž rozlišil občanskoprávní a trestní řízení a tři kategorie stáří věci (3–5 let, 5–7 let a přes 7 let) s vysvětlením, že požadovaný údaj přes 6 let nesleduje,
 - na otázku č. 9 žalovaný odpověděl, jaké kontrolní mechanismy u něho fungují, a nadto konstatoval, že: „*v občanskoprávním řízení větší procento starých nedodělků tvoří spisy přerušené z důvodu insolvence (ve spise nelze činit úkony po dobu 5 let, kdy probíhá oddlužení)*“.
6. Žalobce podal dne 6. 10. 2021 k žalovanému stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím. V tomto podání žalobce uvedl, že přípis žalovaného ze dne 21. 9. 2021 považuje za nedostatečný, neboť neobsahuje konkrétní odpovědi na některé otázky, jež mu byly položeny. Žalobce žádal, aby nadřízený orgán žalovaného nařídil žalovanému, aby žádost vyřídil do 3 dnů nebo aby poskytl požadovanou informaci v konkrétním rozsahu. Žalobce přiložil jako příklad svědomitého a perfektního vyřízení předmětné žádosti o informace přípis Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 9. 2021, sp. zn. Si 962/2021.
7. Žalovaný dne 11. 10. 2021 odeslal spis se stížností ministerstvu. Rozhodnutím ze dne 9. 3. 2022, č. j. MSP-834/2021-OSV-OSV/6, ministerstvo stížnost žalobce na základě § 16a odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím zamítlo a postup žalovaného při vyřizování žádosti o informace potvrdilo. Ministerstvo se neztotožnilo s tvrzením žalobce, podle něž přípis žalovaného ze dne 21. 9. 2021 neobsahuje konkrétní odpovědi na některé otázky – konstatovalo, že žalovaný žalobci poskytl jasné odpovědi tak, že odpovídaly smyslu i obsahu položených otázek. Z pohledu ministerstva je to naopak žalobce, kdo nespécifikoval, v čem konkrétně spatřuje pochybení žalovaného, ačkoliv bylo jeho povinností námitky konkretizovat a tvrzení doložit. Závěrem ministerstvo uvedlo, že od povinných subjektů nelze očekávat, že budou odpovídat totožně a podle standardu vymezeného prostřednictvím odpovědi Krajského soudu v Hradci Králové, který žalobce ostatně v jeho žádosti ani nevymezil a povinným subjektům nebyl znám předem.

Posouzení žaloby soudem

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána ve lhůtě podle § 80 odst. 1 s. ř. s. [lhůta pro vyřízení žádosti o informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím uplynula až dne 4. 10. 2021] a po bezvýsledném vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu (§ 79 odst. 1 s. ř. s.) – žalobce podal po uplynutí lhůty pro vyřízení žádosti o informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) zákona o svobodném přístupu k informacím, která je prostředkem k ochraně proti nečinnosti žalovaného [viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40], a to ve lhůtě podle § 16a odst. 3 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím (dne 6. 10. 2021). Žalobu podal až v situaci, kdy marně uplynula lhůta stanovená k vyřízení stížnosti podle § 16a odst. 8 zákona o svobodném přístupu k informacím, jelikož žalovaný stížnost ministerstvu předložil již dne 11. 10. 2021 v zachované lhůtě podle § 16a odst. 5 zákona o svobodném přístupu k informacím. Ke dni podání žaloby tak bylo možné mít za to, že stížnost, jakožto prostředek ochrany proti nečinnosti, byla vyčerpána bezvýsledně (srov. rozsudek NSS ze dne 30. 3. 2016, č. j. 6 As 21/2016-42). Nedodržení lhůty pro vyřízení stížnosti ministerstvem nicméně není předmětem tohoto řízení.

9. Soud tak ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. V souladu s § 81 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodl na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, přičemž vycházel z obsahu předloženého správního spisu, jímž se dokazování neprovádí – z něj soud bez dalšího ve své přezkumné činnosti vychází. O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť oba účastníci řízení s tímto postupem soudu souhlasili (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Úvodem soud podotýká, že při právním posouzení žalobcova případu vycházel z rozsudků zdejšího soudu ze dne 24. 1. 2022, č. j. 55 A 65/2021-26, a ze dne 17. 2. 2022, č. j. 51 A 81/2021-20, jakož i z rozsudků Krajského soudu v Plzni ze dne 2. 12. 2021, č. j. 57 A 134/2021-71, a ze dne 20. 1. 2022, č. j. 57 A 133/2021-73, jelikož se všechny označené věci týkaly žalobce zastoupeného týmž advokátem a jeho obsahově zcela shodné žádosti o informace včetně totožného číslování jednotlivých bodů (otázek). Konkrétně u Krajského soudu v Plzni byla žalována nečinnost Okresních soudů v Rokycanech a v Klatovech ve vztahu k bodům 1 až 5 žalobcovy žádosti o informace a u zdejšího soudu pak žalobce žaloval nečinnost Okresního soudu v Berouně ve vztahu k bodům 6 až 8 žádosti a nečinnost Okresního soudu v Kutné Hoře rovněž ve vztahu k bodům 1 až 5 žádosti.
11. Jelikož již v rozsudku ze dne 24. 1. 2022, č. j. 55 A 65/2021-26, (viz body 16 až 20 jeho odůvodnění) zdejší soud podrobně popsal, (pouze) kterými způsoby může povinný subjekt vyřídit úplnou a srozumitelnou žádost o informace, pokládá za dostačující, konstatuje-li nyní jen, že nečinným je povinný subjekt jediné tehdy, pokud přes uplynutí zákonem uvedených lhůt ke dni rozhodování soudu nepostupoval (byť i jen ve vztahu k části žádosti) ani jedním ze způsobů.
12. Podstatou sporu v projednávané věci bylo vyřešení otázky, zda žalovaný je (byl) nečinný, pokud jde o vyřízení části žádosti o informace zahrnující otázky č. 1 až 6 a 8. A protože žalobce v žalobě tvrdí, že mu žalovaný neposkytl tyto sporné informace a současně nevydal rozhodnutí o (částečném) odmítnutí jeho žádosti, bylo konkrétně nutné posoudit, zda na přípis žalovaného v části týkající se bodů 1 až 6 a 8 lze nahlížet jako na poskytnutí informace, případně jako na odmítnutí tyto informace poskytnout. Pouze za situace, že by žalovaný nepostupoval ani jednou z těchto možností, bylo by na místě dovodit nečinnost žalovaného.
13. Pokud jde o body 1 až 5 žalobcovy žádosti, tj. kolik specifikovaných žalob žalovaný soud projednává a s tím související dotazy, žalovaný na první (základní) otázku „kolik“ odpověděl, že „žádná“, což je jinak vyjádřená „nula“. Tuto odpověď nadto žalovaný doplnil vysvětlením, že pro tyto žaloby není místně příslušný. Citovanou větu lze přitom vnímat nejen jako odpověď na otázku č. 1, ale též na navazující otázky č. 2 až 5, neboť odpověď žalovaného, že žádná taková žaloba vedena není a nebyla, zcela logicky poskytuje odpověď i na otázky doplňující. Uvedenou odpověď žalovaného tak lze interpretovat jako poskytnutí úplné informace ve smyslu § 14 odst. 5 písm. d) zákona o svobodném přístupu k informacím. Podaná nečinnostní žaloba tak není v tomto rozsahu důvodná.
14. Ostatně demonstruje-li žalobce své požadavky na řádnou odpověď na odpovědi, kterou obdržel od Krajského soudu v Hradci Králové, ve vztahu k otázkám č. 1 až 5 byla jeho odpověď na počet podaných žalob také taková, že u tamního soudu žádná žaloba dotazovaného typu podána nebyla. Krajský soud v Hradci Králové tak fakticky poskytl žalobci stejnou odpověď, jakou mu v projednávané věci poskytl žalovaný – pouze s tím

rozdílem, že Krajský soud v Hradci Králové doplnil, že „*proto nelze zodpovědět ani otázky 2) až 5)*“ a nad rámec položených otázek se vyjadřoval i k věcem v odvolacím řízení a věcem evidovaným u okresních soudů v jeho obvodu, přičemž v podstatné části se seznam věcí v příloze ani netýká sporů týkajících se náhrady nemajetkové újmy za nepřiměřenou délku soudního řízení, ale jiných věcí (náhrady v souvislosti se správními řízeními apod.).

15. Při hodnocení toho, zda žalovaný odpovědi na otázky č. 1 až 5 poskytl, nebo tyto informace poskytnout odmítl, jsou nadto na nyní projednávanou věc zcela příléhavé i závěry Krajského soudu v Plzni vyjádřené v rozsudku již ze dne 2. 12. 2021, č. j. 57 A 134/2021-71, jímž tamní soud žalobcovu žalobu na ochranu proti nečinnosti zamítl. Krajský soud v Plzni tehdy dovodil, že žalovaný okresní soud nebyl nečinný, neboť z jeho odpovědi (přípisu) ve vztahu k bodům 1 až 5 žalobcovy žádosti o informace bylo seznatelné, že žalobcově žádosti o poskytnutí informací zčásti nevyhověl a z jakých důvodů (viz body 22 až 23 odůvodnění odkazovaného rozsudku a k materiálnímu nazírání na úkony v rámci vyřizování žádosti o informace viz též rozsudek NSS ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Ans 11/2012-41), přičemž považoval přípis okresního soudu za rozhodnutí v materiálním smyslu podle § 65 s. ř. s. Žalovaný okresní soud přitom ve vztahu k bodům 1 až 5 žádosti o informace (toliko) žalobce odkázal na ministerstvo s tím, že žaloby na náhradu nemajetkové újmy způsobené průtahy v soudním řízení či nesprávným úředním postupem za období let 2016 až 2020 nespádají do příslušnosti okresních soudů, nýbrž ministerstva, a že proto není informován o probíhajících řízeních ani o způsobu jejich vyřízení. V obdobném smyslu se vyjádřil žalovaný i ve zde souzené věci (mj. také odkázal žalobce na ministerstvo), pročez zdejší soud nevidí důvod, proč by v typově shodném případě měl nahlížet na vyjádření žalovaného (byť jiného okresního soudu) odlišně. Zdejší soud tak konstatuje, že i v této věci by bylo možné přípis žalovaného ze dne 21. 9. 2021 ve vztahu k bodům 1 až 5 žalobcovy žádosti o informace hodnotit podle svého obsahu i jako rozhodnutí o odmítnutí žádosti žalobce v části poskytnutí sporných informací podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, ve kterém nechybí důvody, které k odmítnutí žalovaného vedly. Žalovaný tedy není a nebyl v tomto rozsahu nečinný, ani kdyby soud nazíral na jeho odpověď optikou, že v části žádosti, v níž žalobce požadoval poskytnutí informací pod body 1 až 5 žádosti, žalovaný poskytnutí informací odmítl.
16. Právě uvedené ostatně platí i ve vztahu k bodu 6 žalobcovy žádosti o informace. I z odpovědi na tuto otázku je totiž patrný úmysl žalovaného v této části žádost žalobce odmítnout, a to z důvodu, že taková informace u žalovaného neexistuje, neboť ji nevytváří a nesleduje. Soud zde sice dává žalobci za pravdu, že mu žalovaný skutečně neposkytl sporné informace k otázce č. 6 jeho žádosti, nicméně žalobce se mylí v tom, že žalovaný v té návaznosti nevydal rozhodnutí o částečném odmítnutí jeho žádosti. Byť předmětná odpověď žalovaného není označena jako rozhodnutí a nesplňuje některé formální požadavky na rozhodnutí kladené, prvořadá je materiální stránka věci, která odůvodňuje závěr o tom, že žalovaný rozhodl o částečném odmítnutí žádosti ve smyslu § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím (srov. obdobný přístup v nálezu Ústavního soudu ze dne 7. 11. 2017, sp. zn. Pl. ÚS 12/17). Nečinnostní žaloba žalobce tudíž není ani v tomto rozsahu důvodná, aniž by přitom ovšem soud hodnotil zákonnost takového rozhodnutí, neboť to by bylo otázkou pro případnou žalobu dle § 65 s. ř. s. směřovanou proti takovému rozhodnutí v materiálním smyslu.

17. Konečně ve vztahu k bodu 8 žalobcovy žádosti o informace soud uvádí, že již ve svém rozsudku ze dne 24. 1. 2022, č. j. 55 A 65/2021-26, (viz bod 4 jeho odůvodnění) upozornil na to, že ani Krajský soud v Hradci Králové, který žalobce dává za příklad, nebyl schopen poskytnout informace k bodům 7 a 8 žádosti zcela přesně podle přání žalobce. Zdejší soud je přitom i nadále přesvědčen, dává-li i přesto žalobce znovu přípis Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 9. 2021, sp. zn. Si 962/2021, za příklad perfektního poskytnutí informací, že žalobce konkludentně vyjadřuje, že netrvá na poskytnutí informací podle jím přesně zadaných kritérií (tedy stanovení sledovaného období nad 3 a 6 let). Ostatně toleroval-li žalobce u Krajského soudu v Hradci Králové vysvětlení, že poskytnutí údajů podle jím vymezených kritérií by nebylo v reálných možnostech tamního soudu, je rozporuplné, vyčítá-li žalovanému, že (ani) ten jeho požadavku nevyhověl. Ze žalobcem prezentovaného postoje nicméně lze vyvodit, že mu plně postačuje poskytnutí informací v rozsahu obdobném rozsahu poskytnutému Krajským soudem v Hradci Králové, tj. i v odlišných kategoriích stáří věci. Nadto za situace, kdy otázka č. 8 žalobcovy žádosti směřovala pouze ke zjištění počtu soudních řízení, odpověděl žalovaný srozumitelněji, než jak učinil u této otázky Krajský soud v Hradci Králové za pomoci příloh. Žalovaný (byť za použití vlastních kritérií) uvedl konkrétní počty soudních řízení vedených u něho déle než 5 let a 7 let, kdy na tomto základě lze uzavřít, že tedy není a nebyl nečinný, ani pokud jde o tu část žádosti, v níž žalobce požadoval poskytnutí informace pod bodem 8 žádosti. Jelikož tuto informaci žalovaný žalobci uspokojivým způsobem sdělil již dne 21. 9. 2021, není nečinnostní žaloba žalobce v žádném rozsahu důvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

18. Soud tak uzavírá, že žalovaný zákonným způsobem vyřídil žalobcovu žádost o informace v rozsahu otázek č. 1 až 6 i 8 – byť zčásti pozitivním (informace žalobci poskytl) a zčásti negativním způsobem (faktickým rozhodnutím o odmítnutí části žádosti podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím). Ani ke dni zahájení soudního řízení tak žalovaný nebyl nečinný, jak žalobce tvrdil v žalobě, a proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 81 odst. 3 s. ř. s.
19. Nezbyvá pak než závěrem zdůraznit, že předmětem rozhodnutí zdejšího soudu bylo výlučně řešení otázky, zda žalovaný je, či není nečinný. Skutečnost, zda žalovaný poskytnutí sporných informací odmítl po právu, nebo nikoliv, předmětem tohoto řízení nebylo. Soud tedy nijak nehodnotí, zda byl žalovaným zvolený postup spočívající v poskytnutí, či odmítnutí informace správný.
20. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, tomu žádné náklady nad rámec běžného výkonu úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. března 2022

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu